

Sygn. akt II Cz 311/15

POSTANOWIENIE

Dnia 7 lipca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny - Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący - SSO Piotr Starosta

Sędziowie - SO Irena Dobosiewicz

SO Aurelia Pietrzak (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 7 lipca 2015 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku wierzyciela (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S.

przeciwko dłużniczce M. P.

na skutek skargi wierzyciela na czynności komornika

na skutek zażalenia wierzyciela na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 18 lutego 2015 r. w sprawie XII Co 10898/14

postanawia:

1. zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że zasądzić od dłużniczki na rzecz wierzyciela kwotę 160 zł (sto sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania,
2. zasądzić od dłużniczki na rzecz wierzyciela kwotę 90 zł (dziewięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania zażalenia.

II Cz 311/15

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 13 stycznia 2015 r. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy umorzył postępowanie wywołane skargą na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy J. K. w sprawie Km 7597/11, tj. postanowienia z dnia 24 listopada 2014 r.

Postanowieniem z dnia 18 lutego 2015 r. Sąd uzupełnił postanowienie z dnia 13 stycznia 2015 r. poprzez odstąpienie od obciążenia dłużnika kosztami postępowania skargowego. Rozstrzygnięcie to Sąd Rejonowy uzasadnił tym, że przyczyną wniesienia skargi był ewidentny błąd Komornika, który nie pozostawał w związku z działaniami dłużnika. Zatem zdaniem Sądu, dłużnik nie powinien ponosić tych kosztów. Rozstrzygnięcie swe Sąd I instancji oparł na podstawie art. 102 k.p.c.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył wierzyciel, żądając zmiany punktu 2 postanowienia poprzez zasądzenie od dłużnika na rzecz wierzyciela kosztów postępowania skargowego w kwocie 177 zł oraz kosztów postępowania zażaleniowego. Zaskarżonemu orzeczeniu wierzyciel zarzucił naruszenie art. 770 k.p.c. i art. 102 k.p.c.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie wierzyciela jest zasadne.

W pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę na treść art. 770 k.p.c. regulującego zasadę ponoszenia kosztów postępowania egzekucyjnego. Zgodnie z tym przepisem dłużnik powinien zwrócić wierzycielowi koszty niezbędne do celowego przeprowadzenia egzekucji. Koszty ściąga się wraz z egzekwowanym roszczeniem. Koszt egzekucji ustala postanowieniem komornik, jeżeli przeprowadzenie egzekucji należy do niego. Na postanowienie sądu przysługuje zażalenie stronom oraz komornikowi.

W myśl cytowanego przepisu zasadą jest, że dłużnik ponosi koszty postępowania egzekucyjnego. Zawarta w art. 770 k.p.c. regulacja dotycząca kosztów postępowania egzekucyjnego nie ma charakteru kompleksowego i konieczne jest w związku z tym stosowanie uzupełniająco, także ogólnych przepisów o kosztach procesu zawartych w art. 98-124 k.p.c. (vide: postanowienie Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 3 kwietnia 2011 r. sygn. I ACa 89/12, LEX nr 1168807).

W niniejszej sprawie Sąd Rejonowy posiłkując się poprzez art. 13 § 2 k.p.c. zastosował przepis art. 102 k.p.c. Zgodnie z tym przepisem w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Sąd Rejonowy uznał, że skoro przyczyną skargi było błędne działanie komornika, to dłużnik nie powinien ponosić kosztów postępowania skargowego.

W tym konkretnym przypadku, Sąd Okręgowy nie podzielił stanowiska Sądu Rejonowego. Samo bowiem uznanie, że skoro to komornik się pomylił, to dłużnik nie powinien ponosić kosztów tej pomyłki, jest zbyt ogólnikowe. Wierzyciel bowiem poniósł koszty postępowania skargowego, tj. uiścił opłatę od skargi w kwocie 100 zł i 60 zł wynagrodzenia pełnomocnika. Sąd nie może zasądzić tych kosztów od komornika, więc powstaje pytanie czy koszty powinien ponieść wierzyciel, który przecież też nie przyczynił się do pomyłki komornika. Czy też, zgodnie z ogólną zasadą wynikającą z art. 770 k.p.c., koszty powinien ponieść dłużnik, którego zachowanie było podstawą wszczęcia całego postępowania egzekucyjnego.

W ocenie Sądu Okręgowego, Sąd Rejonowy, oprócz ogólnych zasad dotyczących stosowania art. 102 k.p.c., a wypracowanych przez wieloletnie orzecznictwo, nie podał żadnej szczególnej okoliczności przemawiającej za słuszością odstąpienia od obciążenia dłużnika kosztami postępowania skargowego, a obciążenie nimi wierzyciela.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. zmienił zaskarżone orzeczenie i zasądził od dłużnika na rzecz wierzyciela koszty postępowania skargowego w kwocie 160 zł. Na koszty te składa się 100 zł tytułem opłaty od skargi (art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych - Dz.U.2014.1025 j.t.) oraz 60 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika wierzyciela w postępowaniu skargowym (§ 10 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu - Dz.U.2013.490 j.t.).

Na koszty postępowania zażaleniowego składa się wynagrodzenie pełnomocnika wierzyciela w kwocie 60 zł ustalone w oparciu o § 12 ust. 2 pkt 1 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu i opłata od zażalenia w kwocie 30 zł.